

Vi har sett dem under en tid. Sittande. Vilande. Betraktande. Ruvande.
Vi har sett dem sitta där inne i vassen, i kanten nära vattnet.
Vi har sett dem skymta, lite smått. Vita, men lång smäcker hals.
Vita, rena och vackra.

Nu har de lämnat sitt bo. Nu sitter de på en annan strand. Strax intill. Sittande.
Vilande. Betraktande. Vakande. Skyddande, de små. De är nu fler. Förut var de två,
strävande tillsammans. Nu har de plötsligt fem små duniga grå, som sakta flyter med.
Små, ovetande om världens faror, ovetande om vad som komma skall. De stora vet.
De skyddar och månar. Fadern fräser, när han ser oss, fast vi är på håll. Han varnar
och samlar sina små. Han samlar sin familj, lägger sig sist och fångar in. Skyddar.
Modern leder skaran, omhuldande tryggt. Barnen ligger tryggt på led, och fadern
fångar upp, när någon tappar takt.

En vacker syn. En barnkammarbild.

Anette Grinde
anette@foretagshuset.net

Text & bild; Anette Grinde